

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א - בטייער חומט רט"י ליל טיטי פרטת אמור תטפ"ג

זה תפוח שלי וזה תפוח שלי... ❧

שני שכנים, בית מול בית. לכל אחד יש בחצר עץ תפוחים שמוציא מידי קיץ פירות עסיסיים ואדמדמים. אבל, הברדל קטן:

העץ מהבית הראשון מוציא אלף תפוחים מידי חודש, ואילו על העץ השני מוצא בעל הבית רק חמישים תפוחים, משובחים אמנם, אבל רק חמישים...

וכך, כל בוקר יוצאים שני השכנים לטייל, כל אחד מהם בתורו מציץ על שני העצים. בעל הבית הראשון מרגיש כמובן גאה ומאושר. הנה איזו הצלחה, אלף תפוחים! אין מה להשוות לעץ החלש של השכן...

ובעל הבית השני, בכל בוקר כאשר הוא קוטף את התפוח היומי – מגניב הצצה לעץ בצד השני של הרחוב, וליבו נחמץ. מה יהיה עם העץ שלו? למה הוא לא מצליח להתפתח כמו שצריך? למה הוא לא עושה לי נחת כמו השכנים?

לכאורה הם צודקים, הראשון בגאותו והשני בקנאה שהוא חש. מה אפשר לומר להם? אמר ר' אשר: אם אתה מסתכל על הכמות, ברור שיש מקום לקנאה או לגאווה, אבל אל לנו לשכוח מה היתה המטרה של שניהם כאשר נטעו את העצים: לקטוף מידי יום תפוח עסיסי!

בכל עץ יש סך מסוים של עסיס, של טעם, שמתחלק בין כל התפוחים. מה ירוויח אם כן בעל העץ החלש – אם יצמחו בו אלף תפוחים, והרי הם יהיו חסרי טעם לחלוטין! ואילו השכן עם העץ הגדול, אם יצמחו רק חמישים תפוחים על העץ – הם יהיו מתוקים מידי, ברמה שאי אפשר לאכול אותם...

אין מקום להשוואה, לכל אחד יש נתונים אחרים!

על כך אמר ר' אשר: בעולם שלנו יש שני סוגים של נפשות, יש נפשות של 'עולם התוהו', כאלה שלא מסתדרות בשום מקום, מחפשים משהו נעלם, לא טוב להן, הם חווים מאבקים וכישלונות רבים בתחומים רבים בחיים.

ומולם יש נשמות מ'עולם התיקון', נשמות מסודרות להפליא, שבשבילם לנהל סדר יום מוקפד, וכמעט לא לסטות משום תכנון מוקדם – זה ענינו מובן מאליו...

הנשמות של עולם ה'תוהו', הם הנשמות של הגאולה. הם מתחברים יותר בקלות ל'אין סוף', לבורא, לגלות כמה אנו זקוקים לו.

לעומת זאת, אדם שהכול עובר אצלו חלק, הוא כולו שלימות – היכן הוא מוצא את השם?

לכולנו, אמר ר' אשר, יש גם מזה וגם מזה. יש בתוכנו חלקים ופינות חשוכות מ'עולם התוהו', וחלקים מסודרים ונעימים מ'עולם התיקון'... ההבדל בינינו הוא רק במינון, כמה יש לך מ'תוהו' – וכמה מ'תיקון'...

האם אפשר להשוות, ולומר שאדם שיש לו יותר חלקים של 'תוהו' חשוב יותר ונושא פרי מאשר האדם של עולם ה'תיקון'? אין מה להשוות!

הבורא נתן לכל אחד תפקיד, לפי הכוחות שיש בתוכו, כל אחד אמור להגשים את המטרות שלו, הוא בעולם ה'תוהו', והשני בעולם ה'תיקון'...

אם אתה אדם עם הרבה 'תוהו', זה כי הבורא ראה שרק כך תוכל להתקרב אליו. אחרת, אם הכול יתנהל אצלך לפי התוכנית – אתה עלול להתרחק ממנו ולהשתכנע שאתה מסוגל לבדך...

ואם אתה אדם עם הרבה 'תיקון', זה כי השם יתברך ראה שאם יהיה לך יותר מידי 'תוהו' – לא תוכל להחזיק מעמד בזה, הכאבים עלולים לשבור אותך, הכישלונות עלולים להחליש אותך.

לכן הוא נתן לך ברחמיו הרבה 'תיקון', ולחברך הוא הדגיש את ה'תוהו'...

*

❖ רִיקוּד שְׁמַכִּיל אֶת כּוֹלָם... ❖

ר' אשר עמד פעם בחצר ציון הרשב"י, והצביע על הריקוד הסוער:

'זה ריקוד של משיח!'

לנוכחים, הסביר: רק כאן אתה יכול למצוא את הריקוד הכי מכיל שיש, תראו את סוגי הנעליים הרוקדים כאן: נעליים חסידייות לצד סנדלים תנ"כיות, נעלי ספורט מגושמות לצד כאלה בזהירות עם קישוט זהב, נעלי בית לצד חסרי גרב...

זהו מקום של משיח, מקום שמסוגל להכיל את כולם!

כי משיח, הוא יבוא מהמקום הכי נחות, מהכי למטה. כמו טרקטור שלא רוצה לאבד שום חלק – שיורד מתחת להכול ומרים את כולם יחד. אחרת, אם הוא יבוא מלמעלה – יפלו כל אלה שלא מחוברים חזק...

*

❖ אֶפְשֵׁי וְאֶפְשֵׁי... ❖

הגמרא אומרת, כשגוי מציע לך מאכלות אסורות 'אל תאמר אי אפשר בבשר חזיר, אלא אפשרי ואפשרי – והתורה אסרה'...

אמר הרבי: כשאדם מוצא את עצמו עומד מול ניסיון, אם הוא מבקש להינצל ולקבל את עזרת הבורא – עליו להכיר את האמת!

לא לומר 'אינני רוצה להיכשל בחטא' – אלא להבין 'אני רוצה, ועוד איך רוצה – ורק הבורא יכול לשמור עלי...'

*

זְעִיכְצִיז לַיִיטִיג:

מעטה בתפילין ו'נקודה'

לפני כמה שנים הייתי נסער מכמה גניבות שהתרחשו אצלנו בזמן קצר. בתחילה היו אלה כמות תכשיטים יקרים שנגנבו במהלך מעבר דירה, לאחר מכן היתה פריצה לביתנו שהסעירה אותנו מאוד.

אבל אז הגיעה גניבה שלישית, של שקית הטלית ותפילין שלי, וזה שבר אותי מאוד. אלה היו שני זוגות תפילים יקרות מאוד לליבי, והגנב פשוט שלף אותן מהרכב, לא לפני שניפץ את השמשה.

דיברתי עם בני ביתי, ולשנינו היה ברור שמשהו לא טוב קורה איתנו. **אולי מדובר בקפידה? ושמה בעין הרע?** סיכמנו שאשאל את הרבי.

התקשרתי, ושטחתי את כל השתלשלות המעשה, הדגשתי בפני הרבי שמה שהכי מפריע לי אלה התפילין היקרות שהייתי מחובר אליהן מאוד.

הרבי הקשיב, ואז ענה:

"האמת, הייתי יכול לומר לך לבדוק את המזוזות וכדומה, אבל בשביל זה יש מספיק אנשים שיאמרו לך... אם התקשרת אלי, זה אומר שאתה רוצה תשובה אחרת".

ואז אמר לי הרבי: **"מה שמפריע לך, יותר מהכאב הרגיל של אובדן החפצים, זה העובדה שבאו אנשים זרים ונכנסו לך לפרטיות. יש לך שטח אישי - והם פרצו לתוכו!"**

הזדהיתי עם האמירה הזו, אבל הרבי לקח את זה כמובן ל'עבודה':

"גם בעניין התפילין, אם אתה מניח אותם כדי להתחבר לבורא - מה זה משנה אילו תפילין תניח, אם תשאל מחבר או תקנה חדש? אלא מה, עד עכשיו היה לך גם 'נוסטליגיה' מיוחדת עם התפילין האלה, שלא קשורה בכלל למצווה המקורית..."

"וזה מה שהקדוש ברוך הוא רוצה ממך, בתכשיטים הוא רוצה שתכיר שמה שיש לך - זה לא שלך, זה שלו! שאין לך שום דבר משל עצמך, וששום 'שטח אישי' לא באמת שייך אליך..."

"ובהנחת התפילין, הבורא רוצה לחבר אותך לנקודה האמיתית של המצווה..."

לאחר שסיים הרבי את דבריו, שוחחתי על עיקרי הדברים עם בני ביתי, ואכן - נרגענו.

הרגשנו שאלה היו דברים מדויקים.

למחרת, אני משוחח בטלפון לתומי, כשלפתע אני מקבל המון שיחות ממתנות מאותו המספר. סיימתי את השיחה ברוגע ואז חזרתי למספר ה'מנדנד'...

"למה אתה לא עונה?" היה זה חבר מאחד השטיבלאך הקרובים לביתי, "אתה חייב לבוא לשטיבל, וכמה שיותר מהר, התפילין שלך!"

רק שמעתי את המילים 'התפילין שלך' - ורצתי לשם במהירות הבזק.

כשהגעתי, ניגש אלי החבר יחד עם יהודי נוסף שנהג לקבץ נדבות באזור. הלה הגיש לי את שקית התפילין שלי, ובו היה מונח הסידור שלי, וגם 'תפילין של יד' של רש"י.

"מצאתי את זה באשפה גדולה באזור" הוא הסביר, וסיפר שבהשגחה פרטית הסתכל לתוך אותה אשפה, דבר ששום אדם נורמלי לא נוהג לעשות בדרך כלל.

רצנו מיד לאותו אזור, הפכנו את כל שקיות האשפה ולא מצאנו כלום, אך לפתע ראינו מתוך הצמחייה בהמשך הרחוב - רצועה מוכרת מבצבצת...

ברוך השם, היה זה החלק השני של התפילין רש"י. לאחר כמה דקות חיפוש נוספות, מצאנו גם את הנרתיק המלא של תפילין רבינו תם.

לא האמנתי למראה עיני.

רק אתמול התחברנו לדיבורי האמונה - והנה כבר ישועה שכזאת!

כמובן, מיד התקשרתי לרבי לספר לו על דבר ה'מופת'... אבל הרבי אמר לי: זה לא קשור אלי, ברגע שהבנת את הנקודה שהריבוננו של עולם רצה שתבין - אתה יכול לקבל את זה בחזרה!

(כ' יחיא'ל אצמק)

*

שאלה על גבירים

אחד שאל את הרבי: איך ה'גבירים' חיים עם הבורא? והרי הם מסודרים בחיים!

אמר לו הרבי: אינני השוטר של הריבוננו של עולם...

אותנו אמורה להעסיק רק שאלה אחת - איך אנחנו מתקרבים להשם.

(כ' אצמק וייס)

*

לאפטר...

הרבי התבטא פעם:

יש אנשים המכתיבים לילדיהם ולחנניהם את צורת החיים שבה יחיו, מנסים לקבוע עבורם מה טוב להם, מה ילמדו, מה יעשו וממה יתפרנסו...

אנשים אלה חוסמים את ילדיהם מלגלות את אישיותם הייחודית!

ומזה, סיים הרבי, יש לי הרבה 'פרנסה'...

(כ' אנוחס האוי חובינ'אצ)

*

למי חייבים עודף

בחור אחד שאל פעם את הרבי בנוגע לעניין מסוים - כיצד ניתן לדעת מי מקושר לרבי ומי אינו.

אמר הרבי: מי שמרגיש שלא חייבים לו כלום, ואפשר להזיזו ממקומו - הוא קרוב באמת. מי שמסתובב בתחושה שחייבים לו, ושהמקום שלו שמור - הוא לא מחובר.

וזה גם, אמר הרבי, הסימן לדעת מי קשור להשי"ת:

הצדיק מרגיש כל העת שהוא רחוק, ואין הקדוש ברוך הוא חייב לו כלום. אבל הרשע לעומתו מתהלך בתחושה שהריבוננו של עולם עוד חייב לו עודף...

(ישקב יוס'ל אצקוביל)

יו"ל ע"י 'נקודות טל אור' - ספינקא. ניתן לקבל כבית מדרשנו רחוב דונולו 11 בני ברק,

או בכתובת המייל: a0504171897@gmail.com